

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/216/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111226532
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111226532.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi Y. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX X. X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. SNP č. 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 319,44 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/81/2012-62 zo dňa 26. 06. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu o trovách konania z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 26. 06. 2012 konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 319,44 Eur s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil (prvý výrok). Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť skôr, než sa začalo pojednávanie. Zároveň vrátil navrhovateľovi časť kolkovými známikami zaplateného súdneho poplatku vo výške 12,37 Eur s tým, že uvedenú sumu mu vráti špecifikovaný daňový úrad, do troch dní od doručenia právoplatného rozhodnutia (druhý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania /tretí výrok). V odôvodnení rozhodnutia o trovách konania uviedol, že „navrhovateľ si právo na náhradu trov konania svojim podaním, v ktorom zoberal svoj návrh späť neuplatnil a vzhľadom k tomu, že procesným spôsobom zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, súd mu náhradu trov konania nepriznal.“ Ďalej konštatoval, že právo na náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, „pretože s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu, kedy vedľajší účastník vstúpil do konania ako procesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu bez toho, aby sa s odporcom akýmkoľvek spôsobom kontaktoval, splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, pričom zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať sám vo svojom mene na tej strane, na ktorej v konaní vystupuje. Takáto procesná organizácia musí zo svojej podstaty byť schopná poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Na základe toho potom trovy konania; ktoré si uplatnil právny zástupca vedľajšieho účastníka súd nepovažoval za trovy, ktoré boli účelne vynaložené a na základe toho ich právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal.“

Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník na strane odporcu v zákonnej lehote odvolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že napadol výrok, ktorým mu okresný súd nepriznal náhradu trov prvostupňového konania, predstavujúcich náhradu trov právneho zastúpenia. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v uvedenom výroku zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť mu „trovy

prvostupňového konania vo výške 78,07 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, ..., do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“ Zároveň žiadal, aby bol navrhovateľ zaviazaný k povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania vo výške 24,10 Eur. Odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý výrok „vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci.“ Podrobne uviedol, prečo nesúhlasí s argumentmi okresného súdu, ktorými zdôvodnil nepriznanie mu náhrady trov konania (resp. trov právneho zastúpenia). V súvislosti s opodstatnenosťou jeho vstupu do konania na strane odporcu a v súvislosti s opodstatnenosťou jeho právneho zastúpenia poukázal na to, že „v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť.“ Okrem toho poukázal i na aktuálne znenie § 137 O.s.p. (účinné od 01. 01. 2012), pričom zdôraznil, že nie len zo samotnej právnej úpravy, ale i z jej dôvodovej správy vyplýva, že sa týka (okrem iného) i kolektívnej ochrany spotrebiteľa.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil a aby mu priznal náhradu trov odvolacieho konania, predstavujúcich trovy jeho právneho zastúpenia, ktorých výšku presne špecifikoval.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods.1 písm. h) O.s.p. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.) a to z týchto dôvodov:

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť, bez toho, aby uviedol konkrétny dôvod, avšak niet pochybností o tom, že k tomuto procesnému kroku pristúpil až po tom, ako mu bol zo strany súdu doručený odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu (č. l. 35 spisu) a následne i vyjadrenie vedľajšieho účastníka k veci (č. l. 51 - 53 spisu), kde vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania voči uplatňovanému nároku.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak účelne vynaložené trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť bez toho, aby uviedol konkrétny dôvod, pričom z obsahu spisu možno vyvodiť, že tak urobil z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd nepostupoval správne, keď na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania (ktoré v tomto prípade predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia), pretože ním uvádzané

okolnosti (za daného skutkového a právneho stavu) nie sú a nemôžu byť relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

I napriek tomuto jednoznačnému právnenému názoru, odvolací súd v tomto prípade nemohol rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania zmeniť, pretože v dôsledku nejasností ohľadom právneho zastupovania vedľajšieho účastníka na strane odporcu (ktoré prvostupňový súd v priebehu prvostupňového konania neodstránil) nemal na zmenu rozhodnutia v uvedenom smere splnené podmienky. Konkrétne, nie je zrejmé, ktorý právny zástupca vlastne v tomto konaní zastupuje vedľajšieho účastníka na strane odporcu - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (či JUDr. Igor Štefanko, ktorý bol uvedený ako právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu už v platobnom rozkaze - ktorý mu bol i doručovaný a voči ktorému podal odpor, alebo JUDr. Ambróz Motyka, ktorý podal vyjadrenie k veci v ktorom vzniesol námietku premlčania, ktorý bol uvedený v záhlaví napadnutého uznesenia a ktorý podal predmetné odvolanie). Okrem toho, z obsahu spisu nevyplýva, ako sa okresný súd vysporiadal so vstupom ďalšieho vedľajšieho účastníka na strane odporcu - OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach (č. l. 44 - 45 spisu).

Z uvedených dôvodov preto odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods.1 písm. h) O.s.p. zrušiť a vec mu v tomto rozsahu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť na ďalšie konanie.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania a o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.